

Bleiweisa, katero so vredno poveličevali tudi iz manjših dežel gosti in telegrami. — Vse te naše veselice pa so se naslanjale in so bile pod krilom zgolj domačih moči. Prvi steber naših veselic je naš slavni pevski zbor, ki šteje zdaj blizo 50 izurjenih, čvrstih, mladih glasov, ki jih društvu darujejo rodomili gospodje pevci pod krepkim vodstvom svojega pevovodja. — Drugi steber naših besed pa so naši spretni gledišni igravci in govorniki — blage gospodičine in gospodje, ki si toliko prizadevajo, da kratkočasijo in slavijo naše društvo. — Tretji steber društvenih veselic pa je naš slavni domači orhester, ki šteje že 13 gospodov, ki nam naše domače veselice tudi lepo z domačo godbo povikšujejo. — Kakor vlani tako se je tudi letos skrbelo, da se je društvo tudi v poletnem času primerno razveseljevalo. Šel je pevski zbor in z njim mnogo družnikov v Kamnik in Mengeš, kterege voditelj je takrat bil domoljubni učenik L. Bélar, in kmali potem se je skor vsa tukajšnja čitavnična družba peljala po Ljubljani na mah razveseljevat; tega dneva se gotovo še marsiktero domoljubno srce radostno spominja. Tudi pri vseh drugih domačih okoliščinah ni naš slavni pevski zbor nikdar zanemarjal svojega lepega poklica. Udeleževal se je pri prvi besedi v kranjski čitavnici, pri slovenski besedi, ki jo je napravil slavni skladavec gosp. Davorin Jenko in tako že pri mnogih drugih enakih prilikah. — V lanskem občnem zboru potrjeni predlog, da naj naše društvo tudi vodi častne ude, se je predložil slavni c. kr. deželni vladi, ktera je z dopisi 14. marca s številko 219 in 22. maja pod št. 711 dovolila sprejemati v to društvo tudi častne ude, in da naj se §. 2., 3. in 4. društvenih pravil še dostavi pri §. 2: „Častne ude voli občni zbor“, pri §. 3: „Častni udje“, pri §. 4: „Častni udje ne plačujejo ničesa, pa uživajo vse pravice društvenikov.“ — Kar zadeva unanje družbine reči, se lahko reče in se očitno tudi vidi, da se je društvo v kratkem času zeló opomoglo. Posebno moramo zapisati v svoje zgodovinske bukve, da so to leto domoljubne gospé in gospodičine darovale našemu pevskemu zboru dragoceno zastavo, ktera je prava živa podoba iskrenega domoljubja našega krasnega spola, kteremu na čast so gospodje pevci še tisti večer napravili veselico na vrtu v Šiški, ki ga je v ta namen prijazno prepustil gosp. Jože Pleiweis. — Tako, slavna gospôda, naše društvo čedalje lepše spolnuje svoj lepi namen. Omilovaje omenim, da se je gosp. župan Miha Ambrož po pismu 13. avgusta t. l. nenadoma odpovedal predsedništvu čitavnice, — da je stopil iz odbora gosp. Valentin Zupan, na čigar mesto je po zborovem glasu stopil gosp. dr. Jernej Zupanec, in da je umrl naš odbornik in vrli domorodec Anton Gallè, kteremu bodi zemljica lahka! — To je kratko pa zvesto naznanilo vsega, kar se je preteklo leto v našem društvu godilo. Bog daj, da je tudi za naprej temu društvu edina, pa najkrepkejša moč, ktera bo še stala, če tudi „hrib se omaja in hrast“, — to je: pravo, živo, resnično domoljubje!

Dopisi.

Iz Celovca. 24. dec. je čitavnici ljubljanski došel telegram, da je čitavnica celovska dovoljena. Brž po sprejemu telegrama je tudi po telegramu ljubljanska čitavnica odpisala: „Bog daj srečo!“

Iz Celja. (Naznanilo.) — V nedeljo 10. t. m. bo eno uro pred besedo, to je, ob šestih zvečer v čitavnici naši občni zbor, v kterem se bode za tekoče leto 1864 nov odbor volil. Vsi domači in unanji udje se vabijo prijazno v zbor in k besedi s plesom; tisti družtveniki

pa, ki še letnine niso plačali, se lepo prosijo, naj bi blagovolili, to stvarco kmali poravnati.

Čitavnični odbor.

Iz Štajarja. Gk. — Recimo kojo o gospodarstvih stvaréh. Celjska podružnica kmetijskega štajarskega društva krepko postopa in koraka naprej, le naprej, to je, do samostalnosti. Vès napredek se sedanji čas na svetu vija o tem, da društvo človeško postane samostalno (autonomno), bodi si v kmetijskih, trgovskih, narodnih, političnih ali kojihgod drugih zadevah. Podružnica celjska je skusila že toliko v kmetijskih zadevah, da more presoditi načelstvo graško, pa tudi prevdariti svojo lastno moč. O uni so časniki že govorili marsikaj, o tej nam kaže celjska razstava, da ima spodnji Štajar posebne pogoje za napredek v poljedelstvu, in da je celjska družba različnosti ravnega in goratega Štajarja dobro precenila. Zadnja seja celjske podružnice pa še bolje kaže, kako se je povsod že vkoreninila želja pri kmetih, da bi sprejeli po novem društvu kmetijskem, česar od starega dobiti ne morejo. Kaj hoče nam tudi pomagati graško kmetijsko društvo, v kterem se ravná vse le v jeziku, ki ga doljni Štajarec ne razume, — brez tehtnega kmetijskega lista, ki ga tudi Slovenec prebirati more? Čudno je res, da se našim kmetom sili nemški list! Namen kmetijskega društva pač ne more biti drugačen, kakor da podpira kmetovanje z delom in besedo. Najbolj pa se vé je potrebna tudi beseda kmetu razumljiva, da mu užge luč do novih znajdeb, do pravilnih kmetijskih opravkov, da mu uname veselje do umnega kmetovanja. To je pa le mogoče storiti društvu, ki ima le jednolično kmetovanje pred seboj, ki ima pred seboj tudi le jednolični narod. Štajar celi pa razpada v obeh obzirih na dve platí: tam gori imaš velike gore in planine, ki le živini dobro pašo dajajo, vendar pšenice le pičlo, vina nič ne rodijo; tam doli ob Dravi in Savini imaš lepe ravnine, plodne griče, rodovite gorice, ki grejejo žile tudi čisto drugemu narodu, narodu slovenskemu; ali po onih visokih gorah, po bogatih rudah spet Nemeč išče svojega živeža. — Zato smo veseli pozdravili krepko obnašanje celjske podružnice, ker upamo, da od tistod nam izhaja nova zvezda za naše kmetovanje. Želimo, da podružnica bode samostalno društvo brez obzira na druge podružnice, ako bi morebiti obupala, ko bi one sestrice bile mlačne; zaupaje na samo svojo krepost bode središče, okoli kterege se bodo v enacih razmerah sčasoma tudi druge podružnice vrstile, kadar bodo spoznale, da jim ponuja več dobičkov kakor graška. Se vé, da bi bilo najboljšo, da bi od vseh slovenskih podružnic celjska podružnica dobila nagloma obile podpore moralne, da bi saj sama do sebe potem imela več zaupanja. Da pa vendar druge podružnice še sedaj ne bi spoznale potrebe posebnega društva tako jako kakor celjska, ne dvomimo, da bodo po ustanovitvi novega društva se celjskemu pridružile. Kmali bomo vidili, kaki bodo sklepi celjske podružnice; naša dolžnost bo potem seči po prijateljski desnici, ki nam jo ponujajo celjski korenjaki. Srečo dobro za novo leto!

Od sv. Trojice na Štaj. Ž. — Na sv. Štefana dan so naši ubogi veliko veselje na Slatini (Sauerbrunn bei Rohitsch) imeli; nadžupnik od sv. Križa gosp. Janez Kalir in pa inšpektor na Slatini gospod dr. Sok, sta siromake skup poklicala. Bilo je v neki hiši kakor v Betlehemu; na Božičnem drevesu je viselo veliko darov: oblačil, obutelj itd.; bili so pa obdarovani tudi z moko, vinom, mesom; tudi nekaj denarcev so dobili. Srčna hvala je iz hvaležnih src proti nebu puh-tela. Tej hvali dostavljamo tudi mi: Bog naj dobrotljiva gospoda živi mnogo let!

V Gorici 1. jan. (Oklic). Naznanjujemo vsem g. družnikom in prijatlom slovenske čitavnice goriške, da za 11. januarja napovedana „beseda s plesom“ se prestavi na drugi dan, to je, na 12. januarja; začne se ob 8. uri zvečer. Vse druge veselice ostanejo po redu tako, kakor kaže razposlani program, namreč: 17. januarja mala beseda, 25. januarja ples, 31. januarja mala beseda, 8. februarja beseda s plesom, 21. februarja mala beseda, 6. marca mala beseda, 20. marca mala beseda, 3. aprila mala beseda, 24. aprila beseda s plesom.

Odbor.

Iz Kranja. (Oklic.) V čitavnici naši so v nedeljo 10., 17. in 31. januarja besede s plesom; beseda 31. januarja je na spomin *Valentinu Vodniku*, — 7. februarja je ples, 28. februarja in 13. marca je beseda, 17. aprila beseda s plesom. Vsaka veselica se začne ob 7. uri zvečer. Ako se kaj prenaredi, se bode oznanilo; posebne povabila k veselicam se ne razpošiljajo. Zdaj pa še častite unanje družnike čitavnice naše, kateri še niso letnine za preteklo leto plačali, prijazno prosimo, naj jo blagovolijo odrajtati dnarničarju tega društva, gospodu trgovcu Konradu Pleiweis-u; prosimo tudi vse gosp. družnike, kateri imajo knjige iz čitavnice za domače branje izposojene, naj jih kmali nazaj pošljejo.

Čitavnični odbor.

Iz Ljubljane. Za pogorelce v Naklem in Vel. Mraževem okrajne krške, ktere je 30. jun. in 1. jul. l. l. velika nesreča zadela, se je v Ljubljani po naberi, ki jo je mestna gosposka vpeljala, nabralo 319 gold. in 28 kr., 8 srajc in 13 kocov. V imenu nesrečnikov se sl. predsedstvo c. kr. deželne vlade zahvaluje dobrotnikom in še posebno očitno pohvalo izrekuje prizadevam častite duhovščine šenklaške in mestnim okrajnim predstojnikom gospodom: Francetu Schantelnu, Nacetu Brencetu, Primožu Hudoverniku in Otonu Lintschingerju.

Iz Ljubljane. V saboto sta predsednik in tajnik kmetijske družbe Njih ces. visokosti gosp. nadvojvodu Ernestu, ki je bil v poslednjem občnem zboru za častnega uda izvoljen, izročila lično izdelani družbini diplom. Svetli nadvojvoda ga je prijazno sprejel.

— Deželni odbor je v poslednji svoji seji 24. decembra obravnaval mnogo reči. Odbor je sklenil več za bolnišnico ljubljansko važnih prememb, ki jih je odboru predložil prejšni začasni vodja gosp. dr. Valenta v soglasji z bolnišničnima zdravnikoma dr. Fuksom in dr. Drag. Bleiweisom. Nekoliko zlo potrebnih reči je odbor sam izgotovil, nektere pa, ki presegajo njegovo oblast, je sklenil priporočiti deželnemu zboru. — Zastran naprave mostá čez Savo pri Krškem je sklenil odbor, se še s c. kr. deželno vlado o nekterih rečeh pomeniti, zlasti zavoljo mostnine in zavoljo tega, da se do mosta napravi cesta na desnem in levem bregu Save. — Srenja na Trati je prosila, naj se ji za šolo dovoli 35 odstotkov soseskine doklade na direktni davek za l. 1864, — srenja v Kranjski gori je prosila dovoljenja 100 odstotne doklade za 2 leti, — srenja v Kranji pa za 15 odstotkov za leto 1864. Po §. 79. srenjske, dosihmal še veljavne postave od leta 1849 je dovolil odbor, kar je prosila srenja kranjska; une dve prošnji pa bo priporočil deželnemu zboru, ker odbor sam nima pravice dovoliti tako visocih doklad. — Za oprostenje muzeja od pristojbine se je odbor krepko potegnil, če bo le obveljalo.

— V poslednji mestni seji so bile pravila sklenjene, kako naj se pasji davek pobira.

— Iz verjetnega vira smo slišali, da s smodkarico (fabriko za cigare) ne bo nič v Ljubljani, saj za zdaj ne, ker je tacih cesarskih fabrik že dosti.

— Domoljubni gospod Fid. Terpinec, ki se je že mnogokrat podpornika čitavnice naše skazal, je ob

novem letu zopet daroval 100 gold. z 10 delnicami, ki jih je predsedniku čitavnice s sledečim pisemcem poslal: „Da blagemu namenu čitavnice naše pripomorem, Vam izročujem svojih 10 delnic v darilo častitljivi družbi.“ — Slava!

— Novoizvoljeni odbor čitavnični je v svoji prvi seji, ker je gosp. dr. Vončina želel, naj bi letos koga družega podpredsednika volili, soglasno izvolil gosp. dr. Jožefa Orla za podpredsednika; potem je volil odseke, tajnika in knjižničarja, in sklenil način, kako naj se pazi na to, da ne zahaja nihče k veselicam, kdor ni ud ali kdor nima posebnega spričevanja z vstopnim listom.

— V nedeljo je veselica v čitavnici. Začne se s petjem; potem je berilo: predsednik bo bral podučno-kratkočasno „kritiko o tem, kar jémo in kar pimo“; po tem pa sledí ples.

— Zadnji večer preteklega leta je društvo „Južnega Sokola“ v gostivnici čitavnični imelo posebno veselo večernico. Prvikrat ta večer so „Sokoli“, kinčani z ličnimi znamenji na suknje pripetimi, ki so jih iz Prage prejeli od severnih bratov, prišli v družbo, ktera je še bila židane volje, ko se je staro leto že dolgo umaknilo mlademu.

— Novo leto se je začelo z trdo zimo. Snega smo dobili; še bolj pa burja piše že več dni, da hudi zameti, kakoršnih okoli Nabrežine ne pomnijo, so ustavili iz Trsta železnico.

— Saj je vendar le res, da bojo to predpust tudi norci pustovali in sicer 30. dan t. m. na strelišču. Brali smo to „schwarz auf weiss“ na nemških listih, ki se že razpošiljajo tako-le: „*Passir-Schein für den Narren Nr. . . . zum Narrenabend auf der Schiessstätte am 30. Jänner 8. Uhr Abends. — Ohne Narrencostüm findet kein Einlass statt.*“

— V nedeljo bode po preteku 3 let nova volitev predsednika in odbora v društvu, ktero je že pred mnogo let osnovano bilo pod predsednikom gosp. Ferd. Schmidt-a in kterege namen je: podpora bolnih kupčijskih pomočnikov. Sedanjemu odboru gré čast in hvala, da je lepo vredil marsikaj in da je skrbel tudi, ker je za to odgovoren, da se družbino premoženje dobro zagotovi. Zatega voljo je odbor, ker je mislil, da tistih 4000 gold., ki so posojeni strelišču ljubljanskemu, ne vživa dostojne (pupilarne) varnosti, odpovedal ta kapital strelišču in zahteval, naj se društvu povrne dolg. To, kar je postavna dolžnost odbora, da skrbi za varnost premoženja družbenega, pa se je od neke znane stranke obrnilo na vso drugo napáčno stran, češ, da odbor, ki obstaja večidel iz národnih mož, hoče s to terjatvijo le v zadrego pripraviti strelišče, razrušiti to društvo in Bog vé kaj še! Takih neslanih podvržkov smo v Ljubljani že tako vajeni, da se jim nihče več ne čudi. Al to se nam čudno zdí, da celó gospodje, ki na čelu stojé strelišču, ne poznajo skoz in skoz resnične Rothschildove prislovice: „in Geldsachen hört alle Gemüthlichkeit auf“. Zakaj neki, če tistih 4000 gold. stojí na tako trdni skali, ne prevzame kdo izmed bogatih gospodov strelcev „diesen Bettel von 4000 Gulden“, pa vseh besedi bi bilo konec! Al podoba je — kakor z ubogimi Schleswig-Holsteinci, da od mnogo strani jim kričijo slavo, pa na pomoč jim ne vinarja ne dajo! V nedeljo bo, kakor smo gori rekli, nova volitev odbora. Treba je zdaj — je modrovala sedanjemu domačemu odboru nasprotna stranka — da se znebimo tega odbora in da volimo druge, ki ne nosijo „surk“. Ali si je ta modrost izcimila v štacuni *, ali je prifrfrala od kake druge strani, ki se rada véde zdaj tako, zdaj tako, se ne vé za gotovo; to pa je gotovo, da iz štacune *, je koračilo povabilo na nektere

„gesinnungs-genossen“, pa po nesreči je došlo tudi gospodu štacune *. Ta domači mož pa je izbrani družbi, v kateri je neki možicelj se vé da tudi nedolžno surko križal, prav „po domače“ povedal svoje misli, da so — kopita pobrali mladiči in starci in je novo „ausschuss-listo“ razpihala burja odkritosrčnih besed.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Novičarja začenjamo danes s zagotovitvijo, da si bomo, kakor dosihmal, prizadevali ob kratkem vse povedati, kar se imenitnega godi po svetu, kar je važno ali samo po sebi že zdaj ali utegne razjasniti biti prihodnjim dogodbam. Če je „novičar“ včasih kratek, je to znamenje, da ni posebnih novic po svetu. Res je, da bi lahko vsak teden napisali vés naš list s takimi rečmi, da, če jih prebereš vse, nazadnje vendar ne veš, pri čem da si. Marsikdo prebira deset listov na dan, pa če ga vprašaš: no, kaj je novega? ti odgovori: nič posebnega. Naš novičar je zvest posnetek vsega, kar se je važnega godilo čez teden; da pet vrstic napišemo včas, morali smo brati več strani drugih listov. Javaljne ima velika večina naših bravec tudi časa za to, da bi prebiral, kar časnikarji mnogokrat otrobov zvežejo. Mnogi naši braveci pa imajo tudi nemških velikih listov, med katerimi naj bi noben Slovan ne zanemaril v Pragi vsaki dan izhajajoče „Politik-e“ in na Dunaji vsaki mesec dvakrat na svetlo dajanega „Ost u. West-a“, ki sta edina lista, ki imata besedo za nas. — S tem predgovorom začnemo prvega novičarja v novem letu. Govoreči pa o novem letu, povemo to, da, čeravno je navada, da se vsem vladarjem poklanjajo poslanci ptujih vlad in jim srečo voščijo, svet ta dan svoje ušesa vendar najbolj nastavlja v Pariz, kaj bo cesar Napoleon namestnikom tujih vlad odgovoril. Tako je bilo tudi letos; vse je radovedno pričakovalo novoletnice pariške. Napoleon je diplomatičnemu krdelu ob novem letu odgovoril to-le: „Zahvalujem se Vam za voščila Vaše; srečen pomen so mi za novo leto. Čeravno je homatij dosti tu in tam na svetu, upam vendar, da se bojo poravnale po miroljubnosti, ktera navdaja vladarje, in da bodemo ohranili mir.“ Pratika Napoleonova kaže tedaj lepo vreme; al, kakor prebrisan svet dandanašnji malo verjame navadnim praktikam, tako tudi ne verjame Napoleonovi. Zato tudi na govor „miroljubnega“ cesarja niso poskočili kurzi nikjer. Nekteri dunajski časniki pravijo, da je namesti sebe Napoleon dal letos zlahtnika svojega, kralja sardinskega, govoriti, ki je ob novem letu zbornici državni rekel, da preteklo leto ni srečno bilo „za odrešenje Italije, da pa letošnje utegne ugodnejše biti.“ — Zraven novoletnice Napoleonove, katero smo srečno prestali, je pa to, kar se na Nemškem za Schleswig-Holstein plête, najvažnejše ta čas. Vojvoda Avgustenburški, ki ga Nemci hočejo kar naravnost in brez ovinkov posaditi na prestol Schleswig-Holsteinski, je storil stopnjo naprej; 30. decembra se je pripeljal v Kiel, glavno mesto holsteinsko. Z veliko slavo sprejeman je ostal tri dni tukaj, pa ne kot vladar, ampak kot privatnik, da ne bi delal zadrég komisarjem nemške zveze. Da ta naglica, čeravno je silno všeč nemškemu narodu in nekterim nemškim vladam, ni ne vladi pruski ne avstrijski po volji, je gotovo; zakaj one hočete to stvar rešiti po dogovoru vseh vlad, ktere so podpisale leta 1852 londonski protokol, po katerem ste te deželi zvezane z Danijo. Najbolj se pa huduje angleška vlada, češ, da z armado hití Dancem na pomoč; al Nemci se smeja jo temu žuganju, Napoleon pa si radosten roke mane,

da so Angleži tako naleteli in da bodo še radi prosili — kongresa. Tako v Holsteinu zdaj ne vlada ne nemški bund ne danski kralj; Holsteinci so oklicali vojvoda Avgustenburškega za svojega vladarja; al ta oklic je edina njegova last. Na Danskem pa so za tega voljo tudi velike zmešnjave: danska narodna stranka žuga kralju s puntom, ako se uda temu, kar Nemci terjajo. To je ob kratkem popisan veliki klobčeč, kateri se težko bo mirno izmotal; če pa se začne tu na holstejski zemlji vojska, Bog vé, kje da je bode konec. — Na Dunaji bivajoči Slovani so poslednji večer lanskega leta praznovali z veliko „besedo.“ Po sporočilu Czoernigovem stanuje na Dunaji blizo 120.000 Slovanov; njih število iznaša tedaj skor da peti del vseh prebivavcev dunajskih. In vendar — pravi „Ost u. West“ — niso dosihmal imeli središča, kamor bi zahajali; želeti je tedaj, da ga dobijo po izgledu praške „Umelecke Besede.“ — Po dunajskih časnikih je v Avstrii zdaj še 863 ces. uradnikov, kateri so na Ogerskem in Hrvaškem ob službo prišli in nimajo zdaj še gotove službe; plačo dobijo še za ta mesec, v katerem se bo ta stvar za gotovo vredila. — Hrvaški dvorni kancelar dr. Mažuranić je 30. dec. iz Dunaja prišel v Zagreb. „Pozor“ piše, da za mrzlico boleha. — 12. t. m. ima vrednik „Pozora“ končno obravnavo tiskarne svoje pravde. — Čehi so izurjeni možaki o volitvah. Priča tega so poslednje volitve v deželni zbor, v ktere ga je bil župan praški dr. Belsky od vseh 524 volivcev soglasno voljen; skor prav tako tudi dr. Jeřábek v Votiču, in z veliko večino tudi dr. Svestka v Slanu. Take morajo biti volitve, da so kaj prida in da izvoljenec more reči, da je zastopnik naroda; ne pa, kakor drugod, da vsak svojo trobi! — Garibaldi je stopil iz laškega državnega zbora, zato, ker ni zadovoljen s sklepi njegovimi. Ko je svoj izstop napovedal volivcem svojim, jih je zagotavljal, da zatega voljo ga bojo vendar, ako treba, našli na poti v Rim ali Benetke. — Iz Dubrovnika se piše, da shod kneza črnogorskega Nikolaja z namestnikom načelnika ercegovinskega v Ostrogu je ostal brez vspeha; Omer Ihsi paša je rekel, da vlada turška nikakor ne dovoli, da bi se podrle trdnjave, ktere so napravili Turki poslednji čas ob meji črnogorski. — V severno Ameriko se še zmiraj preseljuje veliko ljudi iz Evrope; lani se jih je od mesca marca do augusta preselilo 85.000.

Listnica vredništva. Gosp. A. P. na J.: Kdaj stari, to je, leta 1858 izdani bankovci po 100 gold. nehajo? Pri kasah vseh bank se za plačilo ali za meno jemljejo še do 31. julija (malega srpana) 1864 do konca leta pa jih samo jemlje dunajska banka. Treba je, da se obrok odloči za take prekličice; al to vam moremo v tolažbo povedati, da dunajska banka vzame preklicane bankovce po celi vrednosti, če tudi pridete ž njim leto in dan pozneje.

Zitna cena

v Ljubljani 3. januarja 1864.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 5 fl. 70. — banaške 5 fl. 70. — turšice 3 fl. 58. — soršice 3 fl. 58. — rež 3 fl. 33. — ječmena 2 fl. 94. — prosa 2 fl. 87. — ajde 2 fl. 50. — oves 2 fl. 30.

Kursi na Dunaji 4. januarja.

5 % metaliki 72 fl. 60 kr. Ažijo srebra 18 fl. 75 kr.
Narodno posojilo 79 fl. 85 kr. Cekini 5 fl. 71 kr.

Loterijne srečke:

V Trstu 30. decembra 1863: **86. 4. 57. 9. 80.**
Prihodnje srečkanje v Trstu bo 13. januarja 1864.